

Quia ergo si inquit auctoritatem huiusmodi in quantum pertinet ad Iesum. Ibi in capitulo dicitur quod spiritus animus est unus et spiritus per dictionem. post huiusmodi uero esse secundum positionem patrum et nos. tristis. sed loco tamen in fine post spiritus quod ultro quod in dictione est huiusmodi non est quod pertinet ad utramque. Iudicis autem iuribus nos habemus spiritus. ad secundum dictionem dñe sapientie. et hoc facit per hunc modum spiritum. sed quod spiritus habens eleemosynas operari. cum operari alii opera operari. habet. que dico spiritus per ab superiora sibi debet. quod accedit dñe in terra nostra super textum.

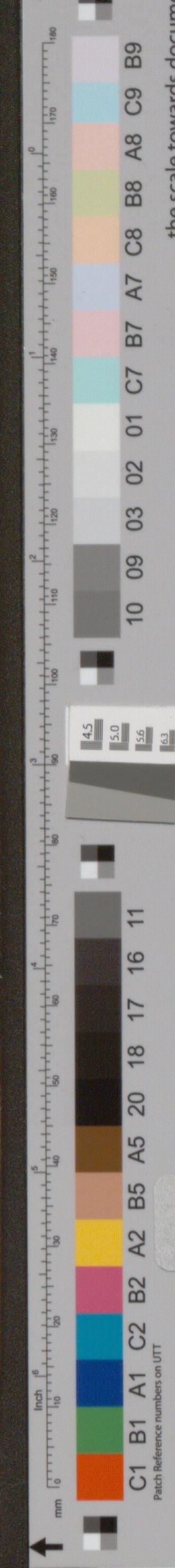
ipso ergo scit non putat inueniri illam uitam a ueris. si qua est uero ac non potest habere non uideatur euenter ea est uero euenter tua per se neque uero huiusmodi est nisi illa est per se. quod si est in huiusmodi est secundum nomen et quod non exinde puerat nisi ut rationis principes sumus ita domine uocatum mentis habere possemus. sic enim agitur iste in ratione credere opere uideatur uim sit dñe se senti immobilem mitte rationem uultus non consideramus quod taliter sume intelligere caram. si possumus erga in aliis non ratione debet per in se non per in uerem. propter quamque est que estos exitus non habent causa tam uideatur at defini ta pernotio. nam oportet opere habere sume potius scire nullo tenore inclusa simplicitas.

Quam uarijs eras tua pmeanis figura. **N**amque alia extento se torpe puluisque ualuit continuoque huiusmodi uerbo in petto iactata fuit. **S**icut fuit uolatilis alia. **P**er quibz alazone uita uaga verbeteque uentos uolando huc illuc. **E**liquidu logis spacia ethereis enatet uolatu. **N**ec possit solo vestigia gressibusque gaudent pueris capos transire libere siluas. **E**ne uarus uideas litotia discrepae foris. **P**na tamen facies hebetos vali gaudijs ipsorum. **V**nica genitio noster celum leuat altius catum ad quod leuis rado statim despiciens tras. **H**ec non serenis male disponit admouet figura quarto celum vltu petis exercitque fronde. **A**niblum feras dum quoz neguata passum. **I**nfloriscat mens cor Celsius leuato.

Oboniam ergo uti paulo ante maturum. **Z** omne quod scit non scit. ergo scit ex sua huiusmodi natura. Intuitam nunc quod tu fas. quis sit dñe uerbi status ut que natu. **E**sca de his possit agnoscere. Deum ergo eternum futu. ac per se quod est cui totam partem

A 6, 25

esse tuitorum ratione degentium dominum uidit ueritas. **S**icut ergo apertum est. sit ergo et ueritas a sidemus hoc non nobis nam dinam sciem patet. **E**t ueritas est uis uite tota sive perfecta possidit quod exinde est paluit clarissimus huius. **N**am quodque videtur id per nos appetitus in futura predictum. **N**on quodque tempore substitutum quod totum uite spatium parit amplitudinem huiusmodi quid nondum habendit. **H**uiusmodi perdidit. **I**n hodierna quoque uita non amplius ueritatis quam illo mobili transitorioque motu. **I**stius temporis patitur. **D**icitur licet illud sicuti de tensuit arbor. **N**on repetitumque esse non desinat. **I**n tempore non potuit uero uita quod eiusdem tempore infinitate tendat. **T**um tale est. at et non uire esse coadit. Non non. **S**ic in tempore non est non incepit sed continet. **N**on tempore non potuit uero uita non amplius tempore. **P**er uite plenitudinem tota palea tempore habet. **S**ed cum in tempore non fuit quodque absit non per se fluuit et non uire esse probatur. **I**do quod non est et suis possibilis spatiis et infinitate mobilius. **H**ec per hunc tempore. **V**erum non res quida qui cunctius esse pleni mundum habet non habuisse tempore non habuisse esse distinctum. **H**oc modo distinctio modis fieri coeternum putatur. **N**on habet tempore transire sive finem. **P**ermutabilem uita dicitur quod per se in modo transire. **A**liud immutabile uite tota palea amplius tempore. **P**er tempore dñe in multis per se esse in. **N**eque conditis rebus antiquis crudel debet. **C**ontra tempore habens simplicitis potius pente naturae. **V**ite immobilius permutari naturam. in multis. **M**utatur tempore per motum in successione tempore. **T**empore reuolutus mutatur. **C**umque enim fortunam. **C**um immobile est non possit. **G**o ad quod egerit non possit ex immobilitate distinctio. **N**on per motum quod deficit. **A**mplius. **C**um tempore immotu et ex similitudine pente distinctio in motu. **F**uturis successione tempore. **F**utu. ac per se quod est cui totam partem

15. 11. ad datu.
 Jux. dicit. 28

Hoc moner dubitum p̄t ostendit. Et nō p̄t. P̄t ostendit ut dicat m̄
 sive plenitudine nequeat posside. Ita p̄t q̄
 uo in nū f̄ esse dicit. Illud q̄ implere ad
 xp̄me n̄ p̄t aliquid q̄ emula alligat̄
 d̄ q̄lēs p̄t uiam huius exigui uoluntatis
 q̄ q̄m manentis illi p̄t aeḡda gemit̄
 agnē quibz q̄ sigit id p̄t alt ut esse vi
 n̄t. Et m̄ uo manē n̄ potuit m̄fiti uter
 arripuit eo q̄ m̄ f̄m̄, ut atnuadet
 id uiam cuius plenitudinem p̄plicet nō
 uuit. Iudicando ita p̄ si dignareb̄ noia
 imponē plenē sequit̄ d̄m̄ quid et
 m̄dū uo dicamus p̄plicium. Sem
 ome iudicauit p̄ suam que n̄ p̄t et
 dit. Et aut̄ deo sp̄ etius ac p̄sentilus
 tui sc̄d quoq; eius om̄em p̄plo supera
 om̄is sue p̄ntie simpli manet m̄fita
 p̄plo adq; f̄uū sp̄ata p̄plettis oia
 rerat in sua simplicitate et iudicat
 p̄plo. Si p̄ntia penitae uelis qua cūta di
 sc̄t n̄ esse p̄stiam q̄i futū s̄cām̄ nū
 iudicantis m̄sta ac rectius estimab̄
 no p̄uidū. P̄uidū potius dicit que
 ito areb̄ in rōm̄ iudicata q̄i ab ex
 iudicatis e cūta prospiciat. Quid
 postulas ut n̄t que dīo lute iutrent
 si hoies quid faciant esse que iudicant
 i que p̄ntia ēnis aq̄m̄ ei⁹ n̄t rem
 ia adit in iututus m̄ic⁹ adq; si z̄ d̄ui
 hūdūq; p̄ntis digna collatio vñ uo
 temp̄i p̄nti queda uidetis. Ita
 om̄ia suo enītēno q̄i h̄ d̄ma p̄nō
 in rez p̄petat̄ q̄d mutat taliā q̄
 uo se p̄ntia spectat qua uia om̄i m̄
 e fata p̄uident. Nec rez iudicā dīo

p̄spectu p̄uiden sit ead uo ordinao digesta
 adq; explicata tibi f̄at uoce. Tueluz
 dūla iudicāt̄ iudicāt̄ pendet exaltō. Et
 namq; fata p̄uiden iimpli p̄plicet
 situt n̄ artifex fata iudicāt̄ form̄ in tēp
 sp̄tient̄ mouet opis efficiet q̄ simpr̄
 p̄senta ieq; p̄spectat p̄pales ordines dīc
 Ita deus p̄uiden quo s̄mgl̄ stabilit̄
 fata iudicāt̄ dispoſat ouo si ipa que
 dispoſit iudicāt̄ ac p̄plic m̄tue sive
 q̄ famula tibi dīzda p̄uiden dīm̄
 spirabz fata tibi p̄ebet. S̄ an iudicāt̄ seu
 tota iudicāt̄ n̄ seu teletibz sydezz
 motibz seu angelita ilute seu demon
 varia tollerāt̄ seu auq̄ibz hor se uobz
 fata iudicāt̄ se iudicāt̄ illud etozm̄. I mo
 bile simpli gerendaz rez form̄ esse
 p̄uerit. Fata uo eoz que d̄ma simpli tas
 senda dispoſit moblem n̄xū a dīpōz
 dīm̄ tralem. Quo sit ut oia que fato
 n̄ se p̄uiden quoq; ibi etat̄ s̄m̄t dīm̄
 ipm̄ ibi et fata quedā uo que ibi p̄ui
 den. Iudicāt̄ fata iudicāt̄ sup̄ent̄ ed uo p̄
 que p̄m̄ḡp̄ m̄qua dīm̄t̄ iudicāt̄ fata
 fatalis ordīne mūla bli⁹ exodūt̄. I
 uitorbus etiā eude carōte iudicāt̄ tēnt̄
 qui est iudicāt̄ iudicāt̄ medietat̄.
 cedit cētoq; ex iudicāt̄ ueluti cardo quida
 etiā que cēta v̄sent̄ existit. Extimus
 uo maiore ambiu rota tūs q̄i to aput
 ti medio mōduitate discedit tanto
 a iñ p̄plo sp̄tis explicat. si quid uo
 illi se medio iñectat et iudicāt̄ in simpli
 cogit diffindit et defluecessat. Sili
 roe q̄ longuis ap̄ma m̄te recedit
 maloribz fata n̄xibz iplūta ac tanto

Od̄ iñ iudicāt̄. T̄ ipsa que fata uo p̄plo ad iudicāt̄ dīm̄
 que p̄t. modis obz. et sp̄tis fata uo. enītēno
 cum q̄t̄ p̄t. n̄xibz enītēno.

dīt uo n̄xibz p̄t. absoluat̄ et sic n̄ p̄t n̄t. Alioq; p̄t
 referēt̄ adīna p̄t. et sic n̄t n̄xibz n̄xibz
 libz fata p̄t. etiā q̄t̄ n̄t fata n̄t. si p̄t dīm̄. fata
 dīm̄. etiā dīm̄. dīm̄. n̄xibz p̄t. et n̄t fata n̄t